

BĂNESCU, NICOLAE

Istoric, bizantinolog

N. 16 dec. 1878, Călărași, Ialomița - m. 11 sept. 1971
București.

Studii: cursurile primare la Goești, secundare și universitare la București (Facultatea de Litere și Filosofie); specializare în limba greacă și literatura bizantină la München (1910-1912); doctoratul (1914).

Membru corespondent (1919), titular (1938) și vicepreședinte al Academiei Române (1938-1947).

După licență a fost numit profesor la Colegiul Național *Carol I* din Craiova. A mai predat la Liceul *Frații Buzzești*, Liceul Comercial *Gheorghe Chițu* și Școala Normală. Este silit să părăsească Craiova după ce se solidarizează cu țăranii răsculați din 1907. Spiru Haret îl numește revizor școlar la Argeș (1907-1911), apoi inspector școlar la București, director la Liceul *Gh. Lazăr* și la Liceul Militar de la Mănăstirea Dealu.

Anii petrecuți la Craiova coincid cu debutul său în activitatea științifică, cu lucrări în domeniul literaturii antice grecești.

Colaborator la revistele locale (în revista *Ramuri* publică articole, comentarii, însemnări critice și articole semnificative despre biblioteca, teatrul, societatea și presa craioveană însumând 57 de articole).

La Universitatea din München (1912-1914) se specializează în bizantinologie, iar doctoratul îl ia cu *magna cum laudae* (1914). Teza de doctorat este **Die Entwicklung des griechischen Futurumus von der frühbyzantinischen zeit bis zue Gegenwart.**

A fost profesor de istorie bizantină la Universitatea din Cluj (1919-1937); rector al Universității din Cluj (1924-1926); profesor universitar la București din 1938, la catedra de studii bizantine a Facultății de Istorie-Filosofie, până în 1947 când se pensionează. Până la sfârșitul vieții a publicat studii de bizantinologie.

A fost secretarul Secției de istorie din cadrul Academiei, directorul Institutului de Studii Bizantine și al Institutului de Studii al Sud-Estului European și conducător al *Revistei istorice*.

Doctor honoris causa al Universității din Atena (1937); membru al comitetului de conducere al revistei *Bizantion*, de la fondarea ei; vicepreședinte de onoare al Asociației Internaționale de

Studii Bizantine (1961), la Congresul de la Ohrida, reales, la Oxford; directorul Fundației *Carol I*; profesor emerit (1966).

Opera: **Cele mai vechi știri bizantine asupra românilor de la Dunărea de Jos** (1921); **Les premiers témoignages bysantins sur les Romains de Bas-Danube** (1922); **Viața și opera lui Daniel Philippide**. Cartea sa despre pământul românesc (1924); **Bizanțul și romanitatea de la Dunărea de Jos** (1938); **Un problème d'histoire médiévale: creation et caractère du second empire bulgare** (1943); **L'ancien état bulgare et les pays roumains** (1947) ș.a. Lucrări în domeniul literaturii antice grecești: **Perșii lui Eschyl, Shakespeare și Eschyl, Pasiunea iubirii în teatrul lui Euripide, Valoarea morală a tragediei Oedip la Colonos**. Studii și monografii despre: **Iordache Goleșcu, Gh. Lazăr, Gh. Barițiu, Grigore Pleșoianu, Ion Maiorescu** (în colab. cu Vasile Mihăilescu). A scris pagini vibrante despre **Tudor Vladimirescu**. Traduceri și studii din operele clasicilor **Eschil, Sofocle, Euripide, Plutarh**.